

Medzi znovuzrodením a oslávením (časť 3) **Už (raz a navždy, definitívne) – ešte nie (dokončene, v plnosti)** **Oslobodenie od hriechu**

*Lebo ved' ktorí **sme zomreli hriechu** - ako budeme ešte žiť v ňom?! (Rímskym 6:2)*

Pohrobení sme teda s ním skrze krst **v smrť**, aby sme, ako Kristus vstal z mŕtvych slávou Otcovou,
tak aj my chodili v novote života (Rim 6:4)

náš **starý človek je spolu ukrižovaný**, aby bolo zmarené telo hriechu čo do svojej pôsobnosti,
aby sme viacej neslúžili hriechu (Rim 6:6)

a oslobodení súc od hriechu podrobení ste v službu spravodlivosti (Rim 6:18)

SME OSLOBODENÍ OD HRIECHU – ZOMRELI SME HRIECHU – STARÝ ČLOVEK JE UKRIŽOVANÝ

Zomreli sme hriechu

Hriechu sme zomreli – raz a navždy, definitívne, nezvratiteľne (Rim 6:2 + 6:10). Hriechu sme zomreli tak, že sme zomreli spolu s Kristom a sme s Kristom pochovaní (6:4). Boh nás stotožnil s Kristovou smrťou – ponoril nás do Kristovej smrti („pokrstil nás“ do smrti). V našom živote sa nám to stalo (udialo) vtedy, keď sme uverili v Ježiša Krista živou spasiteľnou vierou. Toto zomretie a pochovanie s Kristom je raz a navždy, nedá sa otočiť, nedá sa zvrátiť (6:10). Toto pochovanie má dôležitý dôsledok – vďaka zomretiu spolu s Kristom sme aj spolu s Kristom vstali z mŕtvych a výsledkom je, že **chodíme v novote života** (6:4). Nedokázali by sme žiť nový život, ak by sme nezomreli a nevstali spolu s Kristom. Nedokázali by sme žiť nový život, ak by sme nezomreli hriechu.

Spojenie s Kristom v jeho smrti a v jeho vzkriesení

*„Lebo ak sme sa stali **spoluzrastlými** podobnosťou jeho smrti,
ale takými aj podobnosťou vzkriesenia budeme“ (Rímskym 6:5)*

Ak sme uverili (spasiteľne) evanjeliu, tak sme spojení s Kristom, sme s Kristom „**spolu-zrastení**“ podobnosťou v jeho **smrti** a podobnosťou v jeho **vzkriesení**.

S Kristom sme zomreli, a síce **zomreli hriechu** a **zomreli zákonu**.

- Zomreli sme hriechu – dôsledok: sme od hriechu ospravedlnení (6:7) (istota a bezpečnosť spasenia)
- Zomreli sme hriechu – dôsledok: hriech nebude nad nami panovať (6:6 + 6:14)
- Zomreli sme hriechu – dôsledok: budeme žiť s Kristom (6:8) (istota a bezpečnosť spasenia)
- Zomreli sme zákonu – dôsledok: sme ospravedlnení, zákon nás nemôže obviňovať a odsúdiť
- Zomreli sme zákonu – dôsledok: hriech nebude nad nami panovať (6:14)
- Vstali sme s Kristom – dôsledok: smrť nad nami viacej nepanuje (6:9) (istota a bezpečnosť spasenia)

Už (raz a navždy, definitívne) vs ešte nie (až v budúcnosti) – zomreli sme hriechu

- Zomreli sme hriechu – už raz a navždy (definitívne) so všetkými dôsledkami
- Zomreli sme hriechu – ešte nie sme bezhriešni. Hriech nám síce už nevládne, ale neznamená to, že už nezhrešíme, že už sme bez hriechu. Hriech v podobe skutkov tela musíme mŕtviť. Telo ešte nie je vykúpené, a naďalej žiada proti duchu (proti nášmu znovuzrozenému duchu, zároveň proti Duchu). Preto všetky tie prikázania a varovania či výstrahy:
 - Či ostaneme žiť v hriechu, ak sme hriechu zomreli? (Rim 6:2)
 - „Tak aj vy súdte o sebe, že ste mŕtvi hriechu, ale živí Bohu v Kristu Ježišovi“ (6:11)
 - „Nech teda nekraľuje hriech vo vašom smrteľnom tele, aby ste ho poslúchali, totiž hriech, v jeho, to jest tela, žiadostiach“ (6:12)
 - „ani nevydávajte svojich údov za nástroje neprávosti, ale sa oddajte Bohu jako živí z mŕtvych a svoje údy za nástroje spravodlivosti Bohu“ (6:13)

- „Či neviete, že komu sa vydávate za sluhov cieľom poslušnosti, že ste sluhami toho, koho poslúchate - buď sluhami hriechu na smrť buď sluhami poslušnosti na spravodlivosť?“ (6:16)
- „Po ľudsky hovorím pre slabosť vášho tela (nevykúpené telo): Lebo ako ste boli vydali svoje údy za sluhov nečistote a neprávosti robiť nepravosť, tak teraz vydajte svoje údy za sluhov spravodlivosti na posvätenie“ (6:19)

Ak by zomretie hriechu znamenalo, že sme od hriechu už definitívne oprostení, že hriech sa už nemôže v našom živote vyskytnúť, že sme od neho už stopercentne imúnni, potom by žiaden s týchto príkazov a výstrah nemal zmysel. Tieto príkazy dokážeme poslúchať a naplňať len vďaka tomu, že sme hriechu už zomreli raz a navždy, že hriech už nad nami nepanuje, nemá vládu, viac už nie sme otroci hriechu, aby sme ho poslúchali. Neznamená to však že je nemožné aby sme zhrešili, že budeme bez hriechu bez toho, aby sme s hriechom bojovali „až do krvi“ (Židom 12:4): „Ešte ste sa nesprotivili až do krvi v borbe proti hriechu“.

Už (raz a navždy, definitívne) vs ešte nie (až v budúcnosti) – vstali sme s Kristom

- Vstali sme s Kristom – už raz a navždy (definitívne) sme oživení, nové stvorenie, sme znovuzrodení a (už) chodíme v novote života (Rim 6:4)
- Vstali sme s Kristom – ešte nie: Kristus vstal do nového osláveného tela, my zatiaľ nie. Oslávené telo ešte len očakávame v budúcnosti pri vykúpení tela. Preto verš (Rímskym 6:5) hovorí, že **budeme** Kristovi podobní v jeho vzkriesení (teda **ešte nie** sme).

Už (raz a navždy, definitívne) vs ešte nie (až v budúcnosti) – oslobodení od hriechu

- Sme oslobodení od hriechu – už raz a navždy (definitívne) sme slobodní od hriechu (Rim 6:18)
- Starý človek je ukrižovaný – už raz a navždy (definitívne) sme prešli zo stavu „starý človek“ do stavu „nový človek“ čiže nové stvorenie (Rim 6:6)
- Sme slobodní od hriechu – ešte nie sme slobodní od hriechu takým spôsobom, že by nám nehrozilo, že môžeme zhrešiť, že by sa nám nemohlo stať, že zhrešíme. Je to preto, lebo telo ešte nie je vykúpené. Preto telo žiada proti našej novej prirodzenosti, žiada proti novému človeku, chce sa protivíť chodeniu v novote života:

„Lebo telo žiada proti Duchu a Duch proti telu, lebo to sa jedno druhému protiví;
aby ste nerobili toho, čo by ste chceli“ (Galatským 5:17)

Jediná správna odpoveď a konanie nového človeka je, že bude chodiť Duchom.
To je aj prikázané ako súčasť Kristovho zákona:

„Ale hovorím: Chodte Duchom a nevykonáte žiadosti tela“ (Galatským 5:16)
„Lebo ak žijete podľa tela, zomriete; ale ak Duchom mŕtvite skutky tela, budete žiť“ (Rímskym 8:13)

To ale znamená, že ak sme pod milosťou, a nie sme pod zákonom, potom prostriedkom posvätenia je Svätý Duch, ktorým sme zapečatení, ktorého prvotinu sme dostali, a nie zákon (zákon ako zmluva skutkov). Ako by nás mohol zákon posväcovať, ak sme mu zomreli ??? Ako by nás mohol posväcovať zákon, ktorý rozdúchava hriech, ktorému sme práve preto museli zomrieť, aby nad nami nepanoval hriech ??? (Rímskym 6:14)

„Teda mŕtvite svoje údy, ktoré sú na zemi, smilstvo, nečistotu, vášeň, zlú žiadosť a lakomstvo, ktoré je modlárstvom, pre ktoré veci prichádza hnev Boží na synov neposlušnosti, medzi ktorými ste aj vy kedysi chodili, keď ste v nich žili.

Ale teraz zložte aj vy to všetko: hnev, prchkosť, zlosť, rúhanie, mrzkomluvu zo svojich úst.

Neluhajte jeden druhému, keď ste vyzliekli starého človeka s jeho skutkami a obliekli nového, obnovujúceho sa cieľom pravej známosti, podľa obrazu toho, ktorý ho stvoril...“
(Kolosenským 3:5–10)

Aj keď je starý človek ukrižovaný, musíme mŕtviť zvyšky (pozostatky) starej hriešnej zemskej prirodzenosti